

Fizessen elő a Vörös Loboqó-ra

N. Sz. Hruscsov nyilatkozata az amerikai televízióban

(Folytatás az első oldalról.)

van ahhoz, hogy a jövőben is kényszerítőleg indítsanak utakat. S ime égenként megjelent az „Rb-47”-es.

Magától értetődik, hogy le-
lőttük ezt a gépet is. Önök job-
ban tennék, ha követnék azt az
egyszerűségeket, amelyeket Gribo-
jedov orosz író fejtett le. „Az
ész bajjal jár” című könyvében:
„Nem lehetne, hogy az ilyen
szétábrázolt távolabbi vidékeket
szemléljenek ki?” Ugyanezt sze-
retném én is mondani az ameri-
kai repülőgépek repülésé-
tén: nem lehetne az ilyen repü-
lések számára egy határalkotó
távolság fekvő út-
vonalat választani? Ez csak
hasznos lenne és nem kerülne
sor konfliktusokra, kapcsolai-
nak nem szenvednének miat-
ta. Békében és barátságban
szeretnénk élni önnel.

Legyünk barátok, ne ártsunk
egymásnak, ne sértjük meg
más országok szuverenitását.

Önök azt javasolták, hogy az
Egyesült Nemzetek döntsenek
az „Rb-47” repülőgépek kérdé-
sében. Kongóban jó példát lát-
tunk annak, hogyan bíráskodik
az Egyesült Nemzetek Szerve-
zete. Mi azonban nem vagyunk
Kongó. Mi a Szovjetunió va-
gyunk, s ezért megköveteljük,
hogy tiszteljen bennünket szu-
verenitásunkat. Ha nem tart-
ják tiszteletben, magunk is
mélto módon meg tudjuk majd
védelmezni.

Arra a kérdésre válaszolva,
hogy a Szovjetunió egyetért-e
azzal, hogy az ENSZ egészé-
sége alatt világáramú népszavazást
rendezzenek, amelynek során az
összes népek kifejezhessék vé-
leményüket az önrendelkezés,
a béke és a leszerelés kérdéseivel
kapcsolatban. N. Sz. Hruscsov
ezt mondotta: Jó kérdés. De
mondja meg kérem, hány éves
ön?

D. Susskind: 39.
N. Sz. Hruscsov: Flatalemben,
nekem ennél idősebb gyerme-
keim vannak. Nyilvánvaló, hogy
ön nem ismeri jól a történel-
met. Amikor az Októberi For-
radalom lezajlott, Amerika,
Anglia, Franciaország, Német-
ország, Japán csapatokat küld-
ött országunkba, polgárhábo-
rut, intervenciót zúdított ránk.
Ennek során egész népünk szá-
vazást adott arra a rendszerre,
amelyben országunk népei él-
nek. Négy évig harcoltunk, va-
gyis vízáztattuk a közvéle-
ményt. Az orosz nép, az ukrán
nép, a bielorusz nép, a Szov-
jetunió összes népe seprült vet-
tek a kezükbe, az óceánra sö-
pörték az összes intervencio-
nistákat és kijelentették: „A
mi földünkön felépítjük a so-
cializmust!” Ma pedig igen jól
fejlődik nálunk a szocializ-
mus, úgy, hogy az önk elnöke
elkészt azzal, hogy ezt a kér-
dést feltesse országunk népei
előtt. Ezt a kérdést már 1918.
ban felvetette Wilson, az USA
akkori elnöke.

1941-ben — mondotta a to-
vábbiakban Hruscsov — a fas-
zisták általunk megtámadták,
háborút robbantottak ki a
Szovjetunió ellen. Mi ősszezu-
tuk, kiebudaltuk őket, meg-
tisztítottuk a szovjet földet a
beindulóktól. Most népnél si-
keresen építi a kommunizmust.
Ha valaki még egyszer egy
olyan népszavazást akarna
ránk kényszeríteni, mint ami-
lyenre már két ízben sor ke-
rült, mi nem riadunk vissza
tőle. Kisöporjuk öket! Földünk
szent és sérthetetlen és csak a
Szovjetunió népeinek van joguk
ahhoz, hogy országukat kormá-
nyozzák. Mi önnel is elis-
merjük ezt a jogukat. Nem
avatkozunk be az önk ügyé-
be, éljenek, ahogy akarnak, de
ne avatkozzanak be a mi
ügyünkbe, mi úgy fogunk élni,
ahogy mi önjutjuk. Miért üt-
ik be az országunkat, ki
kérte önököt erre? Talán bi-
zony nincs elég dolguk otthon
maguknál Amerikában?

Susskind megjegyezte, hogy
az USA nem a Szovjetunióban
és nem az Egyesült Államok-
ban, hanem a kelet-európai or-
szágokban, amelyek véleménye
szerint „rabigában” van-
nak és más országokban
javasolja a népszavazást. N. Sz.
Hruscsov ezt válaszolta:
Mindezeknek az országoknak
szuverén joguk van, törvé-
nyes kormányuk van. Hogy
rendeznek-e, vagy sem egy
ilyen népszavazást — ez az il-
lető országok népeinek és kor-
mányainak dolga. Nekünk eb-
be semmi beleszólásunk sincs,
önök egyszerűen elterjesztették
a címet. Ami azonban a „le-
igázást” illeti, nem fogok ön-
nek válaszolni. Az ilyen moc-
kos kóhollandiákat már rég ki-
 kellett volna verjük a fejük-
ből.

Meg kell szabadulniuk az elő-
teletől, meg kell értenük a
történelmet, úgy, ahogy azt
ma a népek írják. Ha ön ezt
nem teszi meg, nézetével elma-
rad a kor eseményei mö-
gött.

A televízió színterén tele-
a-melynek során D. Susskind bo-
csánatot kér N. Sz. Hruscsov-
tól, mert udvariatlan kifejezést
használt a Szovjetunió Minis-
tertanácsa elnökével szemben.
N. Sz. Hruscsov azt válaszolja,
hogy valószínűleg azok, akik
megszökték, hogy ilyen kife-
jezéseket használjanak, durva
emberek lehetnek.

Szünet után Hruscsov az
ENSZ-szel kapcsolatos kérdésre
válaszolva ismételt hangsú-
lyozta, hogy ha az ENSZ egy-
oldalúan oldja meg a kérdése-
ket, amint ezt most teszi, és
továbbra is az Amerikai Egye-
sült Államok szavát követi, el-
 fogja veszíteni az összes orszá-
gok és népek megbecsülését, és
bizalmát. „Ha egyesek meg-
akarnak aláírni minket, a Szov-
jetuniót és alárendelt helyzet-
be akarnak hozni az Egyesült
Nemzetek Szervezetében, meg-
leszünk az ENSZ nélküli is —
mondotta Hruscsov. — Ez azt
jelenti — tette hozzá —, hogy
ha valamely állam merényletet
követne el szuverenitásunk el-
len és megsértene érdekeinket,
mi államunk erejével megvéde-
mük ezeket az érdekeket. Még
akkor sem jödnénk meg, ha
háborúval fenyegetnének ben-
nünket.

Kérem legyezze meg, hogy
mi az álláspontunk ebben a
kérdésben: mi nem kérünk ki-
váltásokat, mi azt akarjuk,
hogy az Egyesült Nemzetek
Szervezetében egyenlő feltételek
leljenek a szocialista országok
számára, az USA többéhez
tartozó országok számára és a
semleges országok számára. Mi
az, ami nem méltányos ebben?
Javaslatunk teljesen méltányos.
Hozzva pedig ezt nem tartjuk
számra, nemcsak mi, hanem a
többi ország sem tartja majd
tiszteletben az Egyesült Neme-
tek Szervezetét s ez megszűnik
létezni, meghal.

A német kérdéssel és Nyugat-
berlin kérdéssel kapcsolatban
N. Sz. Hruscsov ezeket mon-
dotta:

Önök azt állítják, hogy mi
az ENSZ-en kívüli akarunk me-
goldani a nyugat-berlini kérdést.
A német kérdés valóban nem
tartozik az FVNS hatáskörébe.
Mint ismeretes ez a kérdés a
második világháború maradvá-
nya. A német békeszerződés
kérdése és a nyugat-berlini
kérdés ennélfogva azokat az
országokat illeti, amelyek a
hitlerizmus Németország ellen
harcoltak, nem pedig az ENSZ-
et. Ezt egyaránt elismeri az
Amerikai Egyesült Államok,
Franciaország, Anglia és a
Szovjetunió. E tekintetben nincs
nézeteltérés közöttünk.

Most pedig beszéljünk Nyug-
at-Berlinről. Mit akarunk el-
érni a német kérdésben? Meg-
akarjuk kötni a békeszerződést
a két Németországgal. Nemso-
kára 16 éve lesz annak, hogy
befejeződött a háború s még
mindig nem kötöttük meg a
békeszerződést. Ezt önk he-
lyenvalónak tartják? Bárák,
aki szeretné, hogy a háború
utáni helyzet normalizálódjék,
arra a következtetésre jut, hogy
meg kell kötni a német béke-
szerződést. Eppen ezt önjutjuk
mi is.

A békeszerződésnek a két
német állammal való megköté-
sével — s amint látjuk, erre
nincs más megoldás — rende-
ződik a nyugat-berlini megszá-
lási rendszer kérdése is. Mi
természetesen tartjuk, hogy
Nyugat-Berlinnek saját társa-
dalmi rendszere van — ott ka-
pitális rendszer uralkodik.
Nem szándékunk beavatkoz-
ni Nyugat-Berlin ügyébe. La-
kossága ellen tovább a kapita-
lizmusban, ahogy most is, le-
gyen meg a maga közigazgatá-
sa, tartson fenn kapcsolatokat
minden országgal, amellyel
kapcsolatban akar lenni. De a
nyugat-berlini megszállási rend-
szert fel kell számolni.

Hogy mit önjutunk mi? Bé-
két önjutunk. Ki akarjuk kü-
szöbölni a második világháború
maradványait, meg akarjuk
akadályozni, hogy ezek egy
harmadik világháború kiho-
bántásával fenyegetsenek. Önök
azt állítják, hogy az nukleáris
háborúra vezetnek. Ezt nem ér-
tem, ebből az önjutunk ki, hogy
mi szeretnénk aláírni a béke-
szerződést Németországgal, az

Egyesült Államok pedig említ
háborúzni akar velünk? Mi azt
hisszük, hogy az USA kormá-
nya megőrzi a józanságát.
Még ha az USA háborúval is
fenyegetőzne, mi mindenképpen
aláírjuk a békeszerződést. Nem
hisszük, hogy az amerikai nép
válagháború megkezdésére azért,
mert mi aláírjuk a békeszerző-
dést Németországgal. Ez képte-
lenség. Ez teljesen elfogadha-
talan. Mi nem fenyegetünk sen-
kit. Ellenkezőleg, ki szeret-
nénk küszöbölni a második vi-
lágháború maradványait, el a-
karjuk oltani a még füstölő
paraszat. Mindent el akarunk
követni, hogy biztosítsuk a tar-
tós világéket, hogy barátság-
ban éljünk az összes népekkel
— az amerikai, a francia, a né-
met néppel, valamennyi nép-
pel. Önök a kapitalizmusban
akarnak élni — ez az önk
dolga, hát éljenek. Mi azonban
a kommunizmusban akarunk
élni — ez viszont a mi dolgunk.

N. Sz. Hruscsov hasonlóké-
pen kijelentette: „Hő kívánsá-
gunk, hogy barátságban és
testvériségben éljünk az ameri-
kai néppel, hogy barátságban
éljünk az amerikai kormá-
nyval”. Susskind más kér-
déseire válaszolva, a szovjet
kormányfő rámutatott, hogy az
Egyesült Nemzetek Szervezeté-
ben nyomást gyakorolnak az
Egyesült Államoktól politikai-
lag és gazdaságilag függő or-
szágok kikiáltására. „Rövide-
sen azonban ennek is vége sza-
kad. Eljön az idő, amikor a
népek felszabadulnak az USA
befolyása alól, és akkor az
Amerikai Egyesült Államok
kisebbségben lesz az Egye-
sült Nemzetek Szervezetében”
— mondotta N. Sz. Hruscsov.

N. Sz. Hruscsov válasza után
ismét rövid szünet következett.
A televízió ernyőjén jelenet
tűnik fel egy filmhíradóból,
amelyek arra buzdítanak, hogy
hallgassuk a „szabad Európa”
rádióállomás mérőző hangját.
N. Sz. Hruscsovot társzkotat-
ták a provokációs ügyről. Niki-
ta Szergejevics a következő
kérdéssel fordult Susskind-hoz:

Köszööm velem, hogy a szü-
net alatt ugyanezen a televízió
adón különböző szovjetellenes
rágiákat közvetítenek. Miért
teszik ezt? Félnék a kommuniz-
musról, félnék az igazságtól!

Nem tesz semmit, hát csak
közvetíték. Mi nem féltünk et-
től, mi csak erősebbekké vá-
lunk.

N. Sz. Hruscsov ismét hang-
súlyozta a szovjet népeknek,
a szovjet kormányoknak azt a tö-
rekését, hogy békében éljen
valamennyi néppel, majd ezeket
mondotta:

„Nekünk a Szovjetunióban
mindenünk megvan, amire
szükségünk van. Országunk
gazdag, gazdaságunk virágzó.
Erőfeszítéseket teszünk, hogy
minél magasabbra emeljük né-
pünk életszínvonalát. Kiflár-
saink rendkívül kedvezők.
Semmi nincs szükségünk a
többi népektől, csak barátság-
ra. Mindenünk megvan, hogy
kiegészítsük népünk szükségle-
teit. Ezért barátai bekebebe-
nyultunk az amerikai nép felé.
Kíváncsi volna, ha az ameri-
kaiak is ugyanígy cselekedné-
nek. Honoljon örökké béke föl-
dünkön és ne legyen háború.

En azt hiszem — mondotta a
Szovjetunió kormányfője —
hogy előbb vagy utóbb olyan
helyzet alakul ki, hogy barátok-
ká válunk, mert a barátság le-
hetőséget nyújt számunkra,
hogy fejlesszük gazdaságunkat
és kulturánkat. A háború vi-
szont szerencsétlenséget hoz
Ezért vagyunk a béke, a barát-
ság mellett.

N. Sz. Hruscsov hangsúlyozta,
hogy a Szovjetunió soha sem
kezd el háborút. „Nemcsak
nem kezdünk háborút, de bará-
tok akarunk lenni önnel!” —
fűzte hozzá.

Mi a tárgyalások mellett, a
béke és a barátság mellett va-
gyunk.
Jöjjenek el hozzánk, a Szov-
jetunióba, nézzenek körül, tar-
tozkodjanak közöttünk, gyözö-
djék meg róla, milyen emberek
vagyunk, s megérjük majd a
remek és békeszerető a szovjet
nép. Sok amerikai, aki már
járt nálunk, lát országunkról.
Elofvastam beszámolókat. Meg-
kell mondanom, hogy nagyon
kevesen hamisítják meg a hely-
zetet, sokan hitetlenek innak, s
bennünket örömmel látó el-
jesztése érdekelt. Nagy figye-
lemmel fordítanak a szaksze-
vezetek, az IMSZ és a pionir-
szervezetek, a nőbizottságok,

megteremtését. Miért volna
szükségem például háborúra?
Hiszen számos unokám, sőt egy
dedunokám is van.

A beszélgetés során Susskind
megkérdezte: A Szovjetunió
egyetért-e azzal, hogy szabad-
ságot adjanak a gyarmatokon
élő embereknek, tekintet nél-
kül, hogy mennyire tudnak ir-
ni és olvasni, tekintet nélkül
fejléttségi színvonalukra, kul-
túrális színvonalukra, tekintet
nélkül arra, hogy ezek az or-
szágok mily mértékben képe-
sek a fejlődésre?

N. Sz. Hruscsov e kérdésre
válaszolva kijelentette: Igen,
mi amellett vagyunk, hogy tel-
jes szabadságot adjanak vala-
mennyi népeknek.

Susskindnek arra a kijelenté-
sére, hogy az USA ellenzi a ko-
lonializmust, N. Sz. Hruscsov
ezt mondotta: Önök ellenzik a
gyarmati rendszert? Akkor szor-
ítsunk kezét. Mi megvizsgálás
végett nyilatkozatot terjeszt-
tünk a közgyűlés elé, amely-
ben a gyarmati rendszer fel-
számolását javasoltuk. Ha önk
is egyetértene ezzel, akkor
egymás mellett leszünk ebben
a kérdésben.

N. Sz. Hruscsov kijelentette,
hogy a Szovjetunió kész aláír-
ni egy szerződést a leszerelés-
re és a fegyverzetek megsemmisí-
tésére vonatkozólag, míg az el-
lenőrzés módját a fegyverzetek
megsemmisítésére, a leszerelés-
ről, az ellenőrzés rendszerét,
javasolja az Egyesült Államok.
Mi elfogadjuk javaslatát, mert
a tényleges ellenőrzés mellett
vagyunk — mondotta N. Sz.
Hruscsov. Hozzáfüzte még,
hogy Amerika elnöke nem a
leszerelésről beszél, hanem csak
a fegyverkezés többlet ellenő-
zéséről.

„Mi schasem fogadjuk el a
fellegyeletet és ellenőrzést a le-
szerelés nélkül, mivel ez kém-
kedést jelent — jelentette ki
N. Sz. Hruscsov. Ahhoz, hogy
béke legyen, meg kell oldanunk
a legfőbb kérdést — a lesze-
relést.

Az afrikai országokba irá-
nyuló fegyverekkel tilalom
lehozásával kapcsolatos kér-
désre válaszolva, N. Sz. Hrus-
csov ezeket mondotta: Mi már
régóta javasoltunk ilyenmit.
Egyezmény megkötését javo-
soltuk, hogy egyetlen ország
se adjon el fegyvereket más or-
szágoknak. Az önk kormány
azonban nem fogadta el javas-
latunkat. Csak arra volna
szükség, hogy önk is, az an-
golos és franciák is betartsák
ezt. Senki se cselekedjék más-
ként. Mire volnának jók a fegy-
verek ezeknek az új államoknak?
Ezeknek az államoknak kenve-
re van szükségük, gébrekre van
szükségük, hogy kifejlesszék
gazdaságukat. Fegyverekre
nincs szükségük. Ok, maguk
nem is vennék a kezükbe eze-
ket, ha nem avatkoznának a
belligyélke.

N. Sz. Hruscsov hangsúlyozta
a békés együttélés szük-
ségét s egyetemesen kiemel-
te, hogy hajlandó részt venni
egy csúcstelvezetelen az Egye-
sült Államok jövődi elnöke-
vel. „Nemcsak készen állók er-
re, de azt hiszem, hogy okvet-
lenül találkoznunk is fogunk”
— fűzte hozzá. N. Sz. Hruscsov
hangzott, hogy a Szovjet-
unió kész részt venni a talál-
kozon és ésszerű tárgyaláso-
kon, egy olyan egyezmény me-
galósításában, amely biztosítja
a békét és az összes népek kö-
zötti barátságot.

A beszámoló és vezetőségvá-
lasztási közgyűlések ideje egy-
beesik az új pártoktatási év
megkezdésével. Valamennyi
alapszervezetnek elemeznie kell
a gyűléseken, hogyan készíte-
te elő az új pártoktatási évet,
foglalkoznia kell azzal, hogy
valamennyi párttag és tagje-
lőit alaposan elsajátítsa a III.
pártkongresszus dokumentu-
mait, színtelenül tanulmányoz-
za a marxizmus-leninizmust és
pártos nevelésben legyen ré-
sz. Arra kell törekedni, hogy
valamennyi pártoktatási for-
ma jó feltételek között műkö-
djen. Szükséges, hogy a be-
számoló főleg a pártoktatás
tartalmával foglalkozzon, az-
zal, hogy milyen kapcsolatban
áll a pártoktatás az élettel, az
illető vállalat tényleges kérdé-
seivel, az oktatás hatékonysá-
gával a termelésben, valamint
a párttagok, tagjelöltek és a
pártoktatási aktiva tagjainak
politikai, ideológiai nevelésé-
ben.

A pártszervezetek egyik fon-
tos és állandó feladata a po-
litikai munka valamennyi for-
májának és eszközeinek alkal-
mazása a párt tömegkapcsolat-
ainak megszilárdítása és kiter-
jesztése érdekében. Nagy figye-
lemmel fordítanak a szaksze-
vezetek, az IMSZ és a pionir-
szervezetek, a nőbizottságok,

stb. párt vezetése. A szaksze-
vezetekben, az IMSZ és a többi
mögcszervezetekben tevé-
kenykedő kommunista szá-
mukban be a közgyűléseken
arról, hogyan teljesítik ezek
a szervezetek a párttárhoza-
tokat, hogyan foglalkoznak a
szocialista verseny megszerve-
zésével és kiterjesztésével, az
ifjúság kommunista nevelésé-
vel, a dolgozók igényeinek és
kérségeinek megoldásával, javas-
latok és kezdeményezések tá-
mogásával.

A választó közgyűléseken meg-
 kell vizsgálni, hogyan bőví-
tették a pártoktatási aktivitát,
hogyan vett részt ez az aktiva
az alapszervezet előtt álló fel-
adatok valóra váltásában. Sok-
oldalúan meg kell vitálni az
ilyen kérdéseket is, mint az
alapszervezetek tevékenységé-
nek, a dolgozók hazafias és internac-
ionalista szellemében történő ne-
velése, a forradalmi éberség
és a kombattivitás növekedése,
a dolgozók állampolgári öntu-
datának, a közvagyon megőrzé-
se és megvédése iránti tanu-
sítást.

Az ENSZ-közgyűlés munkálatai

NEW YORK. (Agerpres.)

Az ENSZ-közgyűlés október
10-i délutáni ülésén elsőnek
Kamil, a mai állásfoglalás ve-
zetője szövegezt. Agyba-főbe
dicsőítette az ENSZ föltárárt
kongói tevékenységét, kiroko-
dikönyveket hullatott a „ti-
beti helyzet”-tel kapcsolatban
és köszönetet mondott a brit
Commonwealthben „összes
testvéreinek” azért a segís-
égért, amelyet a mai állásfoglalás
soknak nyújtottak az ország
nemzeti felszabadulási mozgal-
ma elleni harcban.

Mongi Szlim, tuniszi küldött
felszólalásában hangzott, hogy
egy sok állam és kormány-
fő jelenléte az ülésnek, vala-
mint a közgyűlés előtt álló
problémák, rendkívül ünnep-
lyes jellegű és fontosított kö-
csönöznek az ülésnek. Kife-
jezte azt a reményét, hogy
pozitív megoldásokat találjanak
az összes kérdésekre.

Mongi Szlim részletesen fog-
lalkozott az algériai kérdéssel
és a kongói helyzettel. Algéria
az egyetlen ország a világban,
mondotta, ahol hosszú évek
óta ádáz háború folyik. Ah-
hoz, hogy véget vessünk ennek
a tragédiának — mondotta —
a ENSZ közbeiktatására, népsza-
vazás megrendezésére van szük-
ség. Kongói szövegezt, hogy
Tuniznak a Biztonsági Tanács-
ban és az ENSZ rendkívüli köz-
gyűlésén elfoglalt álláspontja
és újabb védelmébe vette az
ENSZ parancsnokának és
főtitkárnak. Kongó ellen ki-
fejtett tevékenységét.

Befejezőkészen kijelentette,
hogy „mindkét fél” számára el-
fogadható utakat kell találni
a megletésszerű támadás
megelőzésére, mert ez lehetővé
tenné a nemzetközi légkör meg-
javítását és a nemzetközi ka-
csolatok további megjavításá-
hoz szükséges előfeltételek meg-
teremtését.

U. Than, a burmai küldött
szövegezte kijelentette, hogy
Burma véleménye szerint a
jelenlegi nemzetközi feszültség
fő oka a hidegháború folytatá-
sa, valamint az a tény, hogy
a világban két egymással szem-
ben álló államból létezik. A
burmai kormány — mondotta —
aktív semlegeségi politikát
követelt és folytat, ami
egy jobb tömbnek — a semle-
ges államok tömbjének létre-
hozására.

A burmai küldött a leszeré-
lési kérdés mellett a megoldá-
sának szükségességét hangsú-
lyozva kijelentette, hogy ren-
dkívül negatív következmények-
kel jár az a körülmény, hogy a
Kínai Népköztársaság hiányzik
az ENSZ-ből.

Ezzel kapcsolatban — mon-
dotta — az a tény, hogy a köz-
gyűlés a múlt szeptember viz-
sáztatott a meg azt is, hogy
napirendre tűzzék Kína képví-
seletének kérdését, arról ta-
nuskodni, hogy képtelenek va-
gyunk számolni a való hely-
zettel. U. Than sajnálkozását
fejezte ki amiatt, hogy a nyug-
ati nyomban visszautasította
Csü En-tának azt a javaslatát,
hogy létesítsenek a távol-kele-
ten és a Csendes óceán egész
területén atomfegyvermentes
zónát. A burmai küldött
hangzott, hogy ezt a javaslatát
rendkívül nagy figyelmet érde-
mel.

A burmai küldött szöve-
zte hangsúlyozta, hogy noha
Franciaország hat éve kiterle-
tezik már azzal, hogy „pacifi-
kálja” Algériát, a nemzeti fel-
szabadító hadsereg ma erősebb,
jobb megszervezett és fel-
szerelt mint azelőtt. Nehezen
képzeltető el — mondotta —
hogy az algériai nacionalisták,
a franciák ellen hat éven át
folytatott forradalmi harc után,
belemennek abba, hogy kizáró-
lag a francia hadsereg ellenőrzé-
se alatt tartsanak választá-
sokat. Az algériai kérdés me-
goldásának egyetlen útja, hang-
súlyozta a burmai küldött, az
önrendelkezési jog elvének kö-
vetkeztetés alkalmazása. A bur-
mai küldött végül a kongói
helyzetről beszélt. Helyeselte az
ENSZ tevékenységét ebben az
országban és állást foglalt az
ellen, hogy a föltárási tisztség
helyett létesítsenek a három
fő államsoport képviselőiből
alakított kollektív szervet.

Golda Meir, Izrael külügy-
minisztere, az új államok felvéte-
lét az ENSZ-be forradalmi pi-
lanatnak minősítette az embe-
riség történetében. Hangsúlyoz-
ta, hogy nem szabad azt az il-
luziót táplálni, hogy a politikai
függetlenség automatiku-
san biztosítja valamennyi kér-
dés megoldását. Golda Meir
kijelentette, hogy Izrael kész
„önkéntes” segítséget nyújtani
az új államoknak. Az Izraeli
külügyminiszter teljes mérték-
ben támogatta az ENSZ kongói
akcióit. Aggodalmát fejezte ki
azzal kapcsolatban, hogy nem
mutatkozik előrehaladás a le-
szerelés terén és támogatja
Mao államnak azt a javaslatát,
hogy létesítsenek technikusok-
ból álló csoportot a kérdés ta-
nulmányozására.

Izrael küldötte beszédének
nagy részében támadásokat in-
tezt az arab országok ellen és
igazolni igyekezett kormány-
külpolitikáját.

A közgyűlés hétfő esti ülése

NEW YORK. (Agerpres.)

A közgyűlés október 10-i esti
plénáris ülésén folytatta a XV.
ülésének napirendi vitáját. A
közgyűlés vita nélkül, önálló
pontokként, napirendre tűzte a
leszerelés kérdését.

A Délafrikai Unió külügy-
minisztere minden ellenvetése
dacára napirendre tűzték a
délafrikai fail megkülönbözté-
tés problémáját. Az algériai
kérdést szintén vita nélkül vet-
ték fel a napirendre.

Ezután azt javasolták, hogy
a közgyűlés szövegeze le maga-
tartását az ugynevezett „tíbeti
problémával” kapcsolatban. Ezt
a kérdést az általános bizott-
ság aláította megvitatásra az
Egyesült Államok nyomására.

U. Zeeland, Salvador és Iro-
szág küldötté vállalták azt a
feladatot, hogy minden fél-
től a részvevőkkel illeszk a Kínai
Népköztársaságot. E provo-
kációs problémának a nap-
irendre való felvétele ellen fo-
galt állást Indonézia, a Szov-
jetunió és Románia.

Tibet — jelentette ki Szuban-
drio, Indonézia külügyminiszte-
re — mindig a kínai kormány
fennhatósága alá tartozott és
a Kínai Népköztársaság elide-
geníthetetlen része. Ez a tény
jogtalanul tesz minden beavat-
kozást e szuverén állam bel-
ügyébe. Szubandrio sajnálko-
zását fejezte ki amiatt, hogy a
Kínai Népköztársaság kormá-
nyát megfosztották attól a jo-
gától, hogy elküldje képviselő-
t a „tíbeti probléma” megvi-
tatására.

V. Zorin, a Szovjetunió kül-
dötte, kijelentette: A szovjet
közgyűlés a leghatározottab-

ban ellenzi az általános bizott-
ságnak azt az ajánlását, hogy
az ugynevezett „tíbeti kérdést”
tüzzék a közgyűlés XV. ülés-
szakának napirendjére, mivel
ez a kérdés a kínai állam ha-
táskörébe tartozik. Akárcsak
tavaly — mondotta a to-
vábbiakban V. Zorin — mindazok,
akik a „tíbeti kérdésnek” az
ülésnek napirendjére való til-
lást kezdeményezik el a közgyű-
lésről a ENSZ figyelmét a vi-
lág összes népel számára nagy
fontosságú, időszerű nemzetközi
kérdések megoldásáról, a köz-
gyűlés vissza akarják vinni a
„hidegháború” legrosszabb „dö-
szakág, meg akarják rágal-
mazni a Kínai Népköztársasá-
got és az ENSZ-t a béke és a
nemzetközi biztonság ügyének
rovására akarják felhasználni.

Az Egyesült Államok és több
más ország képviselője az
ENSZ-t a kínai állam belügyé-
be való beavatkozás útjára ta-
sították és egyidejűleg megaka-
dalozták a Kínai Népköztár-
ság törvényes jogainak hely-
redállítását.

Ez azt bizonyítja — mon-
dotta V. Zorin —, hogy az ugy-
nevezett „tíbeti kérdés” provo-
kációs előterjesztése nem a nem-
zetközi feszültség enyhítése és
az államok közötti kapcsolatok
megjavítása érdekében történik,
hanem merőben más célból. V.
Zorin, a szovjet küldött szö-
vegezte felszólította valamennyi
állam képviselőjét, hogy uta-
sítsák vissza az általános bi-
zottságnak a „tíbeti kérdés”
napirendre tű